

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 9

**AMB ADHESIUS
REUTILITZABLES!**

Estrella Polar

Geronimo Stilton

VIATGE EN EL TEMPS 9

Estrella Polar
Estrella Polar

AVI!

QUE NO ERES A LES ILLES RATUQUES?!

Ja m'ho hauria pogut pensar, que aquella seria una jornada **TREMENDA**, vaja, **TREMENDÍSSIMA**, **EXTRARÀTICAMENT TREMENDA!**

Doncs sí. A vosaltres no us ha passat mai que hi ha dies en què ja de bon **matí** intuïu que tot anirà al revés i que us en passaran de tots colors?

Però anem a pams. Com sempre m'havia llevat d'hora i... Ai, perdoneu-me, encara no m'he presentat: el meu nom és Stilton, *Geronimo Stilton*, i dirigeixo *L'Eco del Rosegador*, el diari més famós de l'Illa dels Ratolins.

Doncs com us deia, m'havia llevat d'hora i havia anat a la feina. Així que vaig entrar a l'oficina, vaig trobar **Rafisa**, la meva secretària, que em va dir: —Bon dia, senyor Stilton! Què li ha passat? Com és que està tan **PÀL·LID?!** Au, ara val més que s'afanyi! L'estan esperant a la sala de reunions, sobretot el senyor Berenguer de Drap...

Mentre pujava les escales, vaig comentar:

—**L'AVI BERENGUER?** Però si ja no treballa aquí: em va deixar *L'Eco del Rosegador* fa anys... Està de vacances a les **illes Ratuques!**

Vaig arribar al segon pis, vaig obrir la porta de la sala de reunions i em vaig trobar davant d'*ell*, exactament *ell, ell, ell!* El meu avi, el famós, el mític...

BERENGUER DE DRAP!

Aquestes són hores
d'arribar, nét meu?

—A... avi! —vaig balbucejar—. Què hi fas, aquí?
Que no eres a les illes Ratuques?

Al final vaig comprendre que el meu avi no era allà
en pèl i bigotis, sinó que era un **HOLOGRAMA!**

—Aquestes són hores d'arribar, nét meu?! —va
bramar l'avi—. És així com dirigeixes el *meu* dia-
ri?! La *meva* editorial?!

Vaig intentar justificar-me com vaig poder:

—Ehem, si em permets que et faci memòria..., fa
anys que em vas traspasar la direcció del...

—**SILENCI!** —va cridar ell, i allò em va sobresaltar.

Amb l'espant vaig fer un bot enrere
i vaig **DICAR** amb el cap contra
el cantell de la porta.

—Ai, quina patacada!

—Ja ho sabia prou, que no hauria d'ha-
ver deixat mai les regnes —va conti-
nuar l'avi—. Ara seu, que comencem
la **REUNIÓ**.

Em vaig apropar a la taula, tot amoï-

nat, i com cada vegada que em **trobava** cara a cara amb l'avi, les potes em tremolaven de por! Tea se'm va acostar i em va dir en un xiuxiueig: —Geronimo, mira que fer **enrabiar** l'avi... Ja saps com és, ell!

Vaig fer uns ulls com unes taronges i vaig dir: —Però si no ho he fet expressament! I a més, jo no sabia que era aquí! Vull dir allà, a les illes Ratuques, i ara aquí, vaja... en definitiva, com ha estat capaç de connectar-se amb aquesta **NOVA TECNOLOGIA?!**

Tea va fer una rialla i va respondre: —És genial, oi? Tot és mèrit d'Espatotxí Nesquitt!

—Espatotxí Nesquitt?

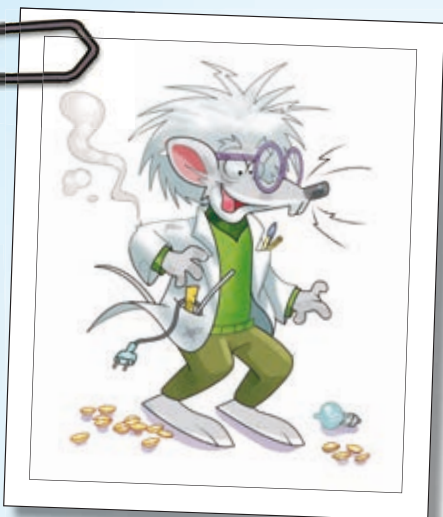
—**SILENCI!** —va bramar l'avi Berenguer.

Vaig fer un bot d'espant i em vaig **MOSSEGAR** la llengua.

—Ai, quin mal!

Espatotxí Nesquitt

NOM: Espatotxí.

COGNOM: Nesquitt.

PROFESSIÓ:

científic/inventor.

ESTUDIS: tretze diplomes universitaris científics sobre el Pistatxo Reactiu, l'Accelerador de Pistatxos, la Neuro-na Verda, la Invenció de la Closca Pistatxosa al Quadrat de la seva Velocitat, Màster en Tècniques d'Extrapolació

Energètica del Pistatxo, Màster en Pistatxos Protònics, Diploma en Raons Tèrmiques del Pistatxo Calent, Teoria Nutritiva de la Fruita Seca, Tècniques Comunicatives a base de Closques de Pistatxo, Efectes secundaris de la indigestió del Pistatxo, Diferències simbòliques entre el Pistatxo Calent i el Pistatxo Fred i Noves evidències sobre el gelat de Pistatxo al sud de la Península.

TRETS PARTICULARS: per si no us en havíeu adonat, li encanten els pistatxos i en menja a tota hora.

PARENTS IL·LUSTRES: el cosí Xafarot Nesquitt.

AMICS: professor Amperi Volt, professor Malfario Pizz, professor Ger O'Glyph.

L'avi em va **fulminar** amb la mirada:

—Tu sempre fas el gamarús, nét meu! No canviaràs mai! —Després es va adreçar a Tea amb una veu afectuosa—: Tea estimada, tu en canvi sempre ets atenta i organitzada, que ens podries especificar els **temes** de la reunió?

Tea es va alçar i va respondre:

—I tant, avi! Abans que res hem de:

- 1 Aprovar la coberta de l'últim llibre de Geronimo.
- 2 Controlar les proves de **DIBUIX** dels il·lustradors.
- 3 Escollir el títol de la nova col·lecció de bromes, jocs i endevinalles.
- 4 Decidir el **nombre de pàgines** del pròxim *Viatge en el Temps*.

L'avi Berenguer assentia satisfet i al final fins i tot va aplaudir:

—Molt bé! Que n'és d'eixerida, la meva néta preferida! —Després es va girar cap a mi i em va **APUN-TAR** amb el dit—: Has vist com es fa, Geronimo?!

Ai, quina patacada!

De l'ensurt vaig fer un bot a la cadira i vaig **picar** amb els genolls contra la taula.

—Ai, quina patacada!

Per què, Per què, per què m'havia de passar tot a mi?

L'avi, però, va continuar implacable:

—En comptes de fer el **plo-ramiques**, intenta aprendre una mica de la teva germana: ella sí que és una autèntica Stilton! I ara, a la feina, que aviat al poblat turístic hi ha el curs de danses caribenyes. **AU, TREU-TE LA SON DE LES ORELLES!**

LA GRAN GALA

Després de la reunió de la redacció vaig tornar al meu despatx, disposat a enllestir el **mun-
d'encàrrecs** d'aquella jornada, però al cap d'uns minuts vaig sentir el rebombori que feia un clàxon sota la meva finestra.

Vaig abocar-me a fora: *Per mil formatges de bola*, era Tea dalt d'una **MOTOCICLETA** nova de trinca!

—Ger, vaig a preparar-me per a la Gran Gala d'aquest vespre. Recorda portar el teu **esmòquing**.

—Eh? Quin esmòquing? —vaig balbucejar—. Quina gala?

—Uf, Geronimo —va esbufegar Tea—. Sempre et fas un embolic! ***La Gala del Museu de Ratalona!*** Escarritx!

**Recorda portar
l'esmòquing!**

M'havia oblidat completament que aquell vespre el Museu de Ratalona rebria el prestigiós **PREMI CROSTA FÒSSIL!**

PREMI CROSTA FÒSSIL

El Premi Crosta Fòssil és un reconeixement prestigiós atorgat al millor museu del món. Les regles, però, són molt estrictes: per ser digne del Premi Crosta Fòssil, el museu ha de posseir una col·lecció capaç de superar l'examen del severíssim Ratemex de Rattis, el gran expert en Història i Arqueologia.

I m'havia oblidat també que aquell mateix vespre el museu s'inaugurava com a **Museu Arqueològic** de Ratalona, ampliant la seva col·lecció de restes històriques a altres èpoques (fins al moment, el museu només havia tingut una secció egípcia).

I per acabar-ho d'adobar havia oblidat que m'hi havien convidat! Per això vaig demanar a Ratisa que recollís el meu esmòquing de la tintoreria i, mentrestant, em vaig concentrar en un **munt** de coses que havia de fer...

A les sis de la tarda en punt vaig tornar cap a casa i, poc després, va **sonar** el timbre: eren Tea, Martin Gala, Benjamí i Trappy.

Benjamí em va saludar amb entusiasme:

—Hola, tiet Ger! Avui Trappy i jo hem anat al **PARC D'ATRACCIONS!**

Trappy va continuar:

—Ei, Geronimet! Al parc d'atraccions ens ho hem passat molt bé! Hi havia una cova de pirates, i hem participat en la caça del tresor amb un **MAPA** i tot, mira això!

Vet aquí el mapa!

Trappy és la neboda de Geronimo i s'assembla molt a Martin Gala!

Després també em va saludar Martin Gala:

—Ep, Geronimot!

—Trappy, Martin Gala, com us ho he de dir, que el meu nom és Geronimo? —vaig **sospirar**.

—D'acord, Geronimitus, si tu vols...

—**G-E-R-O-N-I-M-O!**

—Com vulguis..., però ara és hora

de tocar el dos, Geronimàs, o arribarem tard a la gala!

Per mil formatges de bola, Martin Gala no canviarà mai!

Per fi vam arribar al **museu**, on hi havia una gentada a punt d'entrar. També hi havia l'alcalde i una bona colla d'il·lustres rosegadors...

—**Xatoooo! Iuuuhu!**

Pobre de mi, coneixia tan bé aquella veu i la seva propietària! **TENEBROSA** em va venir a trobar, amb els braços ben oberts:

—Xato, em moria de ganes que arribessis! Has vist

Fins i tot hi ha la televisió!

Quina vetllada!

Enhorabona!

Xatooo!

Caram!

Digui, digui...

quin bon ambient que hi ha al museu? Podríem fer la celebració de noces aquí, no et sembla, xato?

—**Però de quines noces parles?**—vaig balbucejar jo. Tenebrosa va esclafir a riure:

—De quines, dius? De les nostres, és clar! Saps com en seria, de lúgubre? Enmig d'aquella col·lecció de **MÓVIES**...

Tea va voler ficar-hi cullerada, perquè era una de les millors amigues de Tenebrosa, i va dir:

—Oh, Tenebrosa! Que bonic! Ratina i jo podríem ser les *dames d'honor!* Vaig exclamar:

—Es pot saber de què parlem? No hi haurà festa de noces perquè no hi haurà cap **casament!**

Tea, Ratina i Tenebrosa són amigues des de l'escola. Ara la meua germana Tea és l'enviada especial de L'Eco del Rosegador, Tenebrosa és periodista de la Vall Misteriosa i Ratina és herbolària.

Martin Gala va dir:
—És clar que no hi haurà cap casament

amb el meu **cosí!** —Després va apropar-se a Tenebrosa i, abaixant la veu, li va dir—: M'explicaré: tu ets una rosegadora **especial**: fascinant, intel·ligent, refinada... igual que jo! No com el desastre del meu cosí, Geronimot, un autèntic gamarús!!!
Per totes les crostes de formatge, en aquell moment ho vaig entendre...

MARTIN GALA
estava enamorat
de Tenebrosa!

—En definitiva, parlem clar —va continuar Martin Gala—. Tu necessites un ratolinot amb classe, no un babau qualsevol! Un rosegador amb encant, atlètic, que hagi vist **MÓN**, que sàpiga què vol dir pensar de valent! I jo, modestament, n'he fet setze, de feines! T'ho he explicat mai, això de les meves **SETZE FEINES?!**
Trappy va agafar un bloc de notes i va dir:
—Jo sí que ho sé! Jo, jo, tiet Martin Gala! Ho tinc tot escrit aquí!*

** Voleu descobrir vosaltres també les setze feines de Martin Gala?
Doncs passeu la pàgina!*